

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Zdeňka Konečného a soudců JUDr. Ludmily Šudomové a Mgr. Radky Nekudové Hajdové v právní věci péče o

nezletilé: **B.P.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
M.P., narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
oba zastoupeni opatrovníkem statutárním městem Brnem
městskou částí Brno – Jundrov,
se sídlem Veslařská 97/56, 637 00 Brno

děti rodičů: D.P., narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupená advokátem Mgr. Josefem Havlíčkem
se sídlem Kozí 26, 602 00 Brno

R.P., narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Zábržem
se sídlem Veverí 57, 602 00 Brno

ve věcech péče soudu o nezletilé, o odvolání otce proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 22. března 2018, č.j. 25 Nc 24/2017-378,

takto:

- I.** Rozsudek soudu I. stupně se v odvoláním napadeném výroku II. **mění** jen tak, že nedoplatek na výživném za období od 1.6.2014 do 31.1.2019 ve výši 254 000 Kč pro nezletilého M. a ve výši 82 000 Kč pro nezl. B. je otec povinen zaplatit k rukám matky do tří měsíců od právní moci rozsudku.

Jinak se rozsudek soudu I. stupně ve výroku II. **potvrzuje**.

- II.** Ve výrocích III. a V. se rozsudek soudu I. stupně **potvrzuje**.

- III.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem soudu I. stupně ve výroku I. byl nezl. M.P., nar. XXXXX a nezl. B.P., nar. XXXXX, svěřeni pro dobu před a po rozvodu manželství do péče matky. Ve výroku II. otec byl uznán povinným přispívat pro dobu před rozvodem manželství na výživu nezl. M. částkou 15 000 Kč měsíčně za období od 1.6.2014 do 31.5.2017 a počínaje od 1.6.2017 částkou 20 000 Kč měsíčně, splatnou k rukám matky vždy do 15 dne v měsíci předem. Nedoplatek na výživném takto vzniklý za období od 1.6.2014 do 31.3.2018 ve výši 254 000 Kč byl otec uznán povinným zaplatit k rukám matky do tří měsíců od právní moci rozsudku. Otec byl uznán povinným přispívat pro dobu před rozvodem manželství na výživu nezl. B. částkou 10 000 Kč měsíčně, za období od 1.6.2014 do 31.5.2017, počínaje od 1.6.2017 částkou 15 000 Kč měsíčně, splatnou k rukám matky, vždy do 15.dne v měsíci předem. Nedoplatek na výživném takto vzniklý za období od 1.6.2014 do 31.3.2018 ve výši 82 000 Kč byl otec uznán povinným zaplatit k rukám matky do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku, takto zněl výrok II., pokud se týká výše výživného. Výrok III. pak upravil povinnost otce přispívat pro dobu po rozvodu manželství na výživu nezl. M. částkou 20 000 Kč měsíčně a na výživu nezl. B. částkou 15 000 Kč měsíčně, splatných k rukám matky, vždy do 15. dne v měsíci předem počínaje právní mocí rozsudku o rozvodu manželství. Ve výroku IV. pak bylo stanoveno, že styk otce s nezl. dětmi se neupravuje a ve výroku V. pak bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
2. Proti tomuto rozsudku podal odvolání otec a upřesnil, že se výslovně odvolává do výroku II. a III., pokud se týká stanovení výživného na dobu před rozvodem i na dobu po rozvodu a rovněž tak, pokud se týká stanovení výživného 3 roky zpětně, tj. počínaje dnem 1. 6. 2014. Otec ve svém obsáhlém odvolání poukázal na skutečnost, že dle jeho názoru soud I. stupně nesprávně vyhodnotil majetkové a výdělkové poměry na straně zejména matky, dále poukázal i na to, že to byla právě matka, která ukončila rodinné soužití a bylo na matce, aby pokud výživné, které hradil k jejím rukám pro obě nezl. děti se domáhala dříve stanovení výživného, nikoliv až poté, kdy on sám podal návrh na úpravu rodičovské odpovědnosti k oběma nezl. dětem. V rámci dalšího doplnění odvolání pak otec poukázal zejména na nezl. syna M. s tím, že dle jeho názoru i M. by se měl podílet na nákladech rodiny, nebylo zjišťováno zda a vůbec jakým způsobem zajišťuje příjmy rodiny např. z brigád, výpomocí u otce či matky v rámci jejich podnikatelské aktivity, z čeho si hradí náklady spojené s jeho zábavou apod. Opakovaně poukázal otec ve svém odvolání na to, že nesouhlasí, aby výživné bylo stanoveno zpětně, neboť mezi rodiči existovala určitá dohoda o výživném a není tedy důvodu stanovovat výživné zpětně 3 roky. Opětovně otec poukázal na svá tvrzení, pokud se týká výše jeho příjmů, s tím, že nebyly tyto příjmy zhodnoceny objektivně a má za to, že ani příjmy matky nebyly zhodnoceny rádně. Otec poukázal na to, že na jeho fungování takto stanovené výživné může mít fatální negativní vliv a předmětné částky mohou být pro něj likvidními.

3. Z aktuální výchovné zprávy pak vyplývá, že obě nezl. děti má ve své péči matka, trvalé bydliště XXXXX. Je jednatelkou, majitelkou a zaměstnankyní firmy XXXXX, přičemž firmu XXXXX prodala. Dále pak opatrovník nezletilých uvedl, že nezl. M. navštěvuje stále XXXXX a nezl. B. navštěvuje soukromou základní školu XXXXX, přičemž zde je školné 40 000 Kč ročně a školné na XXXXX 18 000 ročně a tyto částky v současném školním roce již uhradila pouze matka.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí soudu I. stupně a řízení mu předcházející v odvoláním napadených výrocích II. a III., pokud se týká stanovení výživného zpětně a rovněž pokud se týká stanovení výše výživného, a to jak za dobu před rozvodem, tak za dobu po rozvodu, přičemž uložil odvolací soud oběma rodičům předložit potřebné aktuální doklady – daňové přiznání, týkající se jejich firem, kde jsou tito společníci. Matka aktuální doklad nepředložila s tím, že pokud jde o firmu, kde byla společnicem, a to firma XXXXX, tak tuto firmu skutečně prodala za částku 100 000 Kč, šlo o 100% obchodní podíl, který vlastnila a pokud se týká firmy XXXXX, aktuální daňové přiznání nepřinesla. Otec pak přinesl daňové přiznání, týkající se firmy XXXXX, s.r.o. za rok 2017, dále XXXXX, dále daňové přiznání, týkající se otce, který podniká jako fyzická osoba a dále pak ohledně firmy XXXXX a firmy XXXXX, s.r.o. sice podal daňové přiznání, ovšem zde toto je nulové a ohledně XXXXX, kde je jedním ze dvou společníků daňové přiznání odvolacímu soudu nedodal. Odvolací soud konstatoval předložené doklady, nicméně oba rodiče shodně potvrdili to, co již zjistil soud I. stupně, že hodnota majetku na straně otce tvoří 70 000 000 Kč a hodnota majetku na straně matky 14 000 000 Kč. Lze tedy hovořit o zcela nadstandardním majetku jak na straně matky, tak na straně otce a tvrzení otce o tom, že pokud by platil výživné stanovené soudem I. stupně, a to 20 000 Kč měsíčně pro nezl. M. a 15 000 Kč měsíčně pro nezl. B. by bylo likvidační, je v příkrém rozporu s tím, co již zjistil soud I. stupně obsáhlým dokazováním, přičemž odvolací soud na přílehlavé odůvodnění soudem I. stupně také plně odkazuje. Nejenže otec je společnicem buď jediným, nebo s další osobou v řadě firem, ale má také nemalé zisky z pronájmu, což vše proběhlo před soudem I. stupně, otec nikterak toto nezpochybnil. Navíc i v rámci odvolacího soudu připustil hodnotu majetku ve výši 70 000 000 Kč. Jak bylo také zjištěno a prokázáno již od rozsudku soudu I. stupně, tj. od dubna 2018, otec také stanovené výživné řádně hradí a rozhodně nelze hovořit, že výživné, které hradí v této stanovené výši již téměř rok, by pro něj bylo likvidační, nebo snad že by se octl v likvidaci. Jak již odvolací soud uvedl, otec má nadstandardní majetkové poměry a rozhodně nemůže jít k tíži nezl. dětem i to, že otec uvádí, že musí vynaložit určité částky na správu svého majetku. Výživné pro nezl. děti je přednostní pohledávkou a rovněž se odvolací soud neztotožňuje ani s tím, že snad nezl. chlapec by se měl podílet nějakými brigádami na nákladech rodiny, neboť jednak jde o řádného studenta střední školy, tedy nemá ještě ukončeno ani středoškolské vzdělání a navíc je nutno podotknout a otcí je to také známo, že chlapec prodělal v roce 2017 tři velmi závažné operace a přesto, že otec má za to, že chlapec je zdravý, tím že mu byl zaveden tzv. shunt po operaci mozku, kdy dochází k tomu, že se mu neodvodňuje mozkomíšní mok, takže toto speciální zařízení upravuje celou tuto situaci. Je pravdou, že i matka má příjem, jak sama uvedla, z pronájmu domu v Praze, kdy v současné době tato částka činí 65 000 Kč měsíčně, nicméně ke zjištěným majetkovým a výdělkovým poměrům na straně otce je výživné tak, jak bylo stanoveno, zcela odpovídající, neboť příjmy matky jsou podstatně nižší, byť jsou rovněž nadstandardní. Navíc z výchovné zprávy bylo zjištěno, že otec v minulosti hradil školné za obě děti, což v tomto školním roce již nečinil. Závěrem tedy nelze než shrnout, že výživné je přednostní pohledávka a pokud otec má majetek v tak nadstandardní hodnotě, tj. 70 000 000 Kč, pobírá nadstandardní částky za pronájmy, pak nelze než uzavřít, že výživné tak, jak bylo stanoveno, odpovídá nejen oprávněným potřebám obou nezl. dětí, ale také schopnostem a možnostem otce. Vzhledem k tomu, že soud I. stupně se velmi podrobně zabýval jak majetkovou stránkou na straně obou rodičů, tak jejich příjmy, odvolací soud pro úplnost na toto poukazuje, neboť by pouze opakoval to, co bylo zjištěno soudem I. stupně, přičemž nezbyvá než konstatovat, že majetek na straně otce je více než nadstandardní a rovněž také příjmy z pronájmů. Výživné tak, jak bylo stanoveno a jak již bylo uvedeno, plně odpovídá možnostem otce hradit takto stanovené výživné. Poukaz otce na to, že výživné nemělo být stanoveno zpětně,

že matka se tohoto měla domáhat již dříve a reagovala tak pouze na jeho návrh na úpravu týkající se poměrů nezl. dětí, je nepřipadný, neboť toto řízení je tzv. řízení, které je možno vést i bez návrhu a rozhodně to, že otec podal návrh na úpravu poměrů k nezl. dětem, nebrání ničemu v tom, aby matka požadovala výživné i zpětně tak, aby výživné odpovídalo výdělkovým možnostem a schopnostem otce i oprávněným potřebám nezl. dětí.

5. Na základě všech těchto skutečností, kdy i po projednání v rámci odvolacím soudem a výslechu obou účastníků, odvolací soud neshledal žádné důvody, pro které by mělo být výživné sníženo, odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v odvoláním napadeném výroku II., III. a souvisejícím výroku o nákladech řízení V. jako věcně správný potvrdil (§ 219 o.s.ř.).
6. Změna nastala pouze ve výroku , týkajícího se nedoplatku výživného, a to za období od 1.6.2014 do doby rozhodování odvolacího soudu, tj. do 31.1.2019. Nedoplatek na výživném však zůstal stejný, jak při rozhodování soudem I. stupně, neboť tento nedoplatek činí 254 000 Kč pro nezl. M. a 82 000 Kč pro nezl. B., a to vzhledem ke skutečnosti, že od rozsudku soudu I. stupně, tj. od dubna 2018, již otec hradil řádně stanovené výživné 20 000 Kč měsíčně pro nezl. M. a 15 000 Kč měsíčně pro nezl. B., tedy další dluh za uvedené období nevznikal a zůstal v původně stanovené výši. Odvolací soud ponechal rovněž také splatnost do tří měsíců od právní moci rozsudku k rukám matky, s tím, že pro povolení splátek event. delšího časového úseku pro zaplacení tohoto nedoplatku na výživném ze strany otce neshledal žádné důvody, neboť tyto částky měli mít oba nezletilí již dávno k dispozici a s ohledem na majetkové i výdělkové poměry na straně otce ani pro povolení splátek nejsou dány žádné důvody.
7. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení se opírá o ust. § 224 odst.1 o.s.ř. a § 23 z.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, může oprávněný podat návrh na exekuci (soudní výkon rozhodnutí).

Brno 23. ledna 2019

JUDr. Zdeněk Konečný v.r.
předseda senátu